

K A T O L I K

God. III.

ŠIBENIK, 6. ožujka 1932.

Broj 10.

Više katoličke samosvijesti!

Zašto se toliko žacamo svagda i svakomu kazati, što je pravo i istinito? Nijesmo li zar uvjereni o istinitosti načela, što ih zastupamo? Ne znamo li za riječi Kristove (Luk. 12, 8-9): „Kojigod prizna mene pred ljudima, priznat će i Sin čovječji njega pred anđelima Božjim, ali koji se odreče mene pred ljudima, njega će se odreći pred anđelima Božjim“? Tā valja da smo Isusu svjedoci ne samo u Jeruzolimu i u Judeji, već i u Samariji i sve do kraja zemlje, t. j. da evanđelje propovijedamo ne samo vjernicima među zidinama hrama Božjega, nego i izvan crkve, na polju javne djelatnosti, otkuda su moderni nevjernici, liberalci, Isusa istjerali.

Nepojmljive li one neodvažnosti, one polovičnosti, pune obzira u borbi proti nevjeri i liberalizmu! Ova zvijer sa sedam glava i sedam ždrijela obilazi svijet tražeći, kako bi proždrla djecu Božju. Čega se bojimo, nije to, što bi ovaj zmaj mogao da otme Kristu milijune duša, Njegovom krvlju otkupljenih, nego nažalost samo to, da ga kod obrane ne bi tkogod dirnuo u živac! Mi gledamo mirno, kako Kristovi neprijatelji, pa bili oni inače najoprečnijih smjerova, opet složno rade kao jedan muž, po točno označenom programu, svi težeći za istim zajedničkim ciljem, kao dobro uređena vojska, pod jednim poglavarom, ocm laži. No netom se tko od nas ohrabri, te začne mač brusiti, da bi toj „zvijeri“ glavu odrubio, odmah smo puni ljubavi i samilosti — ne spram tisuća i tisuća nevinih kršćanskih žrtava, već spram same te „zvijeri“. Već se time tobože vrijeđa kršćanska ljubav, što pogubne nauke označujemo kao takve, što pravim imenom krstimo ljude, za koje je sâm Krist kazao, da su „lažni proroci“, „grabljivi vuci“, „objeljeni grobovi“ i t. d.

Premalo je u nas katoličke samosvijesti, a previše poćitanja pred takozvanim „uvjerenjem“ modernih libe-

ralaca. Zato mislimo, da moramo uvažiti svaku njihovu nauku ili hipotezu, pak bila ona neznam kako nerazložita, pak stajala ona u opreci i sa zdravom logikom i iskustvom. Gdje je većina onih ljudi, koji u našem javnom životu vode i prvu glavnu riječ, učila filozofiju? Kada su oni ozbiljno i mirno razmišljali o visokim problemima ljudskoga života? Njihov darvinizam i panteizam zar je plod dugih, dubokih študija? Većina ih nije ni vidjela Darwinovih djela, a kamo li proučila! Jedini je razlog njihova darvinizma: sloboden, raspušten život! Što je njima stalo do filozofskih teza i dokaza? Tā uistinu naučni ljudi, ljudi, koji duboko misle, davno su već zbacili darvinizam. A kako u naših liberalaca nema stalnoga filozofskog temelja, zato oni, nosioci slobodne misli, svoje nazore mijenjaju svake godine. Danas materijalista, sutra spiritista, preksutra realista i — sami ne znadu, što sve! I pred ovakvom logikom da se mi klanjamo?!

Dok naša kršćanska nauka sjaje pred očima cijeloga svijeta, čista i svijetla kao sunce, već preko devetnaest vijekova, a uz bok njezin stoji nerastavljivo joj zavjerena kršćanska filozofija, treba da se pred svijetom bez straha priznamo za vjernu djecu ovoga najidealnijeg braka između neba i zemlje, između objave i razuma. Kad se oni, neprijatelji naši, ne žacaju da nam narivavaju svoje svakakve obmame i budalaštine, zar da mi odustanemo svjedočiti za božanske istinu vjere naše?

To nikako ne stoji, da ćemo tim moderni svijet još više otuđiti istini. Istina je baš protivno. U dobi svakakvih protivuslovlja, u dobi skepticizma, gdje se ne vjeruje ni vlastitim osjećajima, u dobi evolucionizma i hipoteza, u dobi konfuznosti pojmova — mnoga duša čezne za nećim pozitivnim, što bi joj se nametnulo s onim auktoritetom, koji čovjeka može da prinuđi

te razum i volju potćini višem principu. Taj auktoritet predstavlja na svijetu jedino kršćanstvo

S ponosom dakle i sa sviješću, da imamo istinu, mi tu istinu iznosimo! Naš govor neka uvijek bude „da“! I ako nauku svoju budemo poćuprli ćinom, t. j. ako prema propisima cve nauke budemo živjeli, ako svestranom organizacijom Katolićke Akcije ovu nauku budemo proveli u javnom životu te tako pokazali svijetu njezinu plodnost i božansku nauku, mi ćemo doskora svladati sve neprijateljske sile i svijet za nju osvojiti! Na posao dakle svi! Zadnji je već ćas!

Naše stanovište o Tyršu i njegovoj ideologiji

Prilikom proslave 100. godišnjice rođenja Miroslava Tyrša preuzv. g. dr Josip Srebrnić, krćki biskup, upravio je svim sokolskim drućtvima na teritoriju krćke biskupije posebno pismo, u kojem prikazuje Tyrša i njegovu ideologiju onako, kako ona uistinu izgleda za vjerne katolike.

Iz toga lijepoga i dokumentovanoga pisma prenosimo ovaj mali dio, kad ga nažalost nijesmo mogli donijeti u cijelosti, kako smo to htjeli:

„...Tyrš je bio doduše rođen katolik te iz katolićke Crkve nije nikada formalno istupio. No unatoć tome se on katolićkoj Crkvi i njezinim naukama već rano otudio te je fiktivno bio bezvjerac. To nije moja tvrdnja. To su kod Tyrša ustanovili brojni ćeški sokolski pisci sami...“

Doumer i slobodni zidari

Paul Doumer, predsjednik francuske republike, nazvao je slobodne zidare „samotnom drućbom“. Sam je bio slobodni zidar, ali se odalećio od lože radi njihovih metoda gnjusne korupcije, niske špijunaže, protekcionizma, što kvare javni život, i zato, što je njihov internacionalizam na štetu domovine. „Zato — on veli — nemam više posla s masonerijom i prekinuo sam sve veze s ovom sramotnom drućbom“.

Savremeno doba treba da se vrati Bogu!

Njegova Svetost Papa Pio XI. sjeća u mnogome na besmrtnoga Lava XIII. Godine osamdesete, u kojima je primio vladu Lav XIII., imadu dosta sličnosti s vremenom, u koje je stupio na Stolicu Petrovu Pio XI. A ako promotrimo najvažnije akte obiju velikih svećenika, vidimo mnogo sličnosti. Dosta je navesti nastojanje obojice oko proširenja studija skolastičke filozofije, oko povišenja ljubavi prema uniji i socijalna njihova djela. Obojica su duboki, upravo naučenjaci, a obojica predивно poznavaju svoje vrijeme, ljude, koji u njemu žive, pa shvataju, što im je najpotrebnije. Baš je zato nužno zamisliti se često nad njihovom riječi te je širiti svuda. To je riječ Oca, koji ljubi, koji hoće dobra svoj djeci svojoj. Iz te su ljubavi potekle rečenice, što ih je Papa Pio XI. izrekao prije nekoliko dana svećenicima i redovnicima, koji će propovijedati ove godine u različnim rimskim bazilikama.

Veseli se, što imade pred sobom svećenike, koji se imadu brinuti za duše. Prva je njihova briga propovijed. „Idite po svemu svijetu i naučavajte sve narode!“ — rekao je Gospod. *Propovijed podaje dušama istinu i dobro, vodi ih k istini i dobru, prosvjetljuje um i jača volju.* Skupili smo se — tako je otprilike rekao Veliki svećenik — u danima, gdje se vrše dvije međunarodne konferencije, od kojih svijet toliko očekuje, jer proživljuje toliko straha, a tolike ga boli pritištu. Jedna je od njih bila odgođena, a kakve će posljedice imati druga? To ne zna nitko, ali jedno biva sve sigurnije: gube se ružične nade, a jači biva pesimizam. Ali se ipak valja nadati, da će Providnost pomoći, da će ruka Božja učiniti, što ne umije i ne može da učini čovjek. Vidimo opet nesposobnost i slabost ljudi, da uredi stvari na svijetu, pa je očito, da kako malene, tako i velike stvari na svijetu ne zavise od ljudi, nego od Boga.

Živimo u vrijeme velikih nevolja i zala, u krizi ne samo gospodarskoj, nego i općenitoj. Koji su joj uzroci? Prvi je grijeh. Svi smo u rukama Božjim, ali često to zaboravljamo i kadšto baš onda, kada bismo morali najviše da budemo svijesni te istine. Svuda se raspravlja o važnim problemima, a

nitko ne podiže očiju k nebu, ne zalijeće se svojom mišlju k Bogu, vladocu neba i zemlje. Nitko ne misli, da sve, što je na svijetu, nije podložno čovjeku. Svi rade i nitko ne umije da pokaže pravi put. Misli se tako malo na Boga u ovim strašnim vremenima, i zato je pogibao velika, da se čovječanstvo ne strovali u ponor.

Kriza postoji, i u općenoj nuždi svjedoci smo pojačane karitativnosti i humanitarnosti. Gledamo nastojanje jednih, koji imadu, da pomognu drugima, koji oskudijevaju i trpe. I sada je upravo potrebno misliti na Providnost Božju. Ta misao pružit će nadprirodnu pomoć i utjehu, a povisit će snagu pomoći materijalne. Materijalnu oskudicu osjećaju teže oni, koji nemaju vjere. Svijetlo vjere i pouzdanje u Providnost svagda je velika utjeha i u onim najgroznijim časovima. Valja neprestano govoriti ljudima, da Bog vlada i da se bez Njega ništa na svijetu ne zbiva.

Moderno ljudstvo u gomilama polazi putevima novoga poganstva, koje materijalizuje sav život. Mnogi pomišljaju, da su dostatni novci i brzi dobitak, da se uzmogne uživati. Poganstvo prodire u javni život, u privatni, porodični, potiskuje načelo umjerenosti, samozataje, prijedora, poštovanja prema sebi i drugima. Zaboravilo se na dobra vječna zbog vremenitih. Čovječanstvo se mora vratiti k Bogu, to je uvjet njegove sreće i njegova blagostanja.

Riječi Velikoga svećenika trebalo bi da čuju svi ljudi. Što je rekao o novopoganstvu, previše je istinito i previše strašno. Svatko to osjeća i samo nas letimičan pogled može uvjeriti, da je pesimizam zaista na mjestu. Bez povratka k istini ne će nastati promjena. A za nas katolike vrijede naročito riječi o našem učešću kod korizmenih propovijedi. Ne samo za roditelje nego i za njihove odrasle sinove i kćeri trebale bi da budu kategorički imperativ.

(„Lid. Listy“ br. 31 od 14. II-1932.)

† Don Blaž Cvitanović

25. II. t. g. preminuo je u Gospodu vlč. don Blasul Cvitanović u svom rodnom mjestu u 89. godini života. Pokojnik se rodio u Velom lžu god. 1844. od težačkih roditelja. Pučku školu izučio je djelomično u Preku, a djelomično u Zadru, gdje je svršio i gimnaziju i teologiju. Zareden je za svećenika god. 1869. Župnikovao je svega 49 godina kao aktivan svećenik, i to u: Božavi, Molatu-Brgulje, Banju, Nevidanima, Kozinu i Velom Ratu.

U svim je župama iskazivao veliku aktivnost u radu za spas duša, napredak crkvinarstva i dobrobit naroda. U svojim i bližnjim župama zaslužan je, što su nabavljena zvona. K tome je u svim župama uredio knjigu godova i popis njihovih svećenika od najstarijih vremena te uz vođenje kronike stvorio historijat njihov. Isticao se osobito revnošću u propovijedanju i katekizaciji prije vele Mise. Glagoljao je cijeli svoj život, počam od prve sv. Mise do zadnje. Prvu sv. Misu rekao je u Velom lžu, na Mali Uskrs, 4. IV. god. 1869., a zadnju 27. XI. g. 1931. u Velom Ratu. Ukup-

no je izrekao u svom životu 23.612 sv. Misa, od kojih 4.444 za puk.

U zadnje vrijeme svoga župnikovanja posvetio se sakupljanju školjaka u Velom Ratu. Stoga je bio u dopisivanju sa akademikom Š. Brusina i Markizom Monterosato, svjetskim konkiologom iz Palerma. U samih devet godina uspio je sakupiti 792 vrste što morskih, što kopnenih školjaka. Sad se ta zbirka, točno klasificirana, nalazi u muzeju na „Marjanu“ u Splitu sa njegovom slikom. Ovo je najbogatija zbirka na Jadranu te vrste. O svojim je školjkama pisao pokojnik u zadarskim listovima, a i razne naše novine pisale su o njima.

Cijenio je, da će se najbolje odužiti Crkvi, rodu i domovini ako iškoluje jednoga od roda za svećenika, u čemu je i uspio. Na svoju najveću radost iškolao je svojom prištednjom svoga sinovca vlč. don Vladu, kod kojega je kao pensionirac i proveo. zadnje dane svoga života. Poznavajući njegovoga života pričaju, da je na osobiti način gojio pobožnost prema Bl. Djevici Mariji i o Njoj najradije propovijedao. Živio je pokornički.

Umro je u naručju svoga sinovca vlč. don Vlode.

Sprovod je bio u rodnom mjestu 26. II. t. g. uz sudjelovanje školske djeca sa nastavnicima i cijeloga mjesta. Prisustvovala su i mjesne vlasti. Sprovod je vodio vlč. župnik don J. Fabijanac uz asistencu vlč. don J. Luše i don A. Maticina. U crkvi se oprostio sa pokojnikom jezgrovitim govorom vlč. don Ante Maticin prikazavši pokojnika kao uzoritog svećenika rodoljuba i znanstvenika. Pokopan je u rodbinskoj grobnici.

Pokojnik je svojim značajnim životom i radom stekao mnogo štovalaca, koji za njim žale kao za uzorom.

Bila mu laka zemlja, a plemenita duša naužila mu se raja!

Znameniti konvertiti

Kako javlja „Osservatore Romano“, prešla su dva ugledna engleska novinara na katoličku vjeru. To su: W. R. Titterton, suradnik mnogobrojnih važnih dnevnih listova i priznati pisac i vodnik, poznat prije svega radi svojih sjajnih intervjua. Preko glasovitog književnika G. K. Chestertona, također obraćenika, on je došao u dodir sa svijetom katoličkih ideja. Drugi je konvertit Klauđije Fischer, urednik jednog na daleko raširenog sportskog dnevnika.

Čičerin prosiak

Tu nedavno u Moskvi je bio uapšen pijan prosiak, zaogrnut samim krpećinama. U uzama su prepoznali, da je taj prosiak Čičerin, bivši sovjetski komesar za inostrane poslove, koji je pao u nemilost Staljina. Pokušao je, da se približi starim drugovima na vladi, eda bi došao opet na položaj u ministarstvu. No po naredbi bivših drugova straža ga je silom odalečila iz predsoblja, u kojem je znao dugo čekati. Oštro je protestirao u Kremlu radi ovakvoga postupanja s njim. No kao odgovor našao je zatvorena vrata sviju komunističkih ureda, jer se posumnjalo, da je on u doticaju sa nekim kapitalističkim državama. Pao je tada u nemilost komunista, počeo je piti i prosjačiti, da preživi. Često tako pijan prenoći u zatvoru. Novi dokaz, kako brzo prolazi ljudska slava!

POBOŽNOST SV. ANTUNA. U utorak 8. III. t. g. običajna pobožnost sv. Antuna u crkvi sv. Frane počinje u 6,30 sati navečer.

Za našu sirotinju

MILODARI (7. iskaz): Močić Marica Din 50; Tešija Genoveva, Trojan Luida, Gojanović Marica, Huljev Lucija, Marenci Ivan, Bogić Irena, Šarić Luka i Vončica Ljubinka po Din 10; Babec Ivo Din 7; Kukolj Milica Din 6; Dejan Pavica, Maglica Vinka i Oršetić Rozina po Din 5; Maglica Tina Din 4; Kamenarović Neda i Cefer Marija po Din 2. *Da počasti uspomenu pk. Vladimira Čerine:* Obitelj Vice Matačića Din 50. *Da počasti uspomenu pk. majke dra Oskara Novaka:* Mikulandra-Šparada Frane Din 20. *Da počasti uspomenu pk. kanonika don Ivana Lubina:* Starešina Petar Din 10. *Da počasti uspomenu pk. Mate Kronja:* Skalić Nikola Din 10. — Skupa Din 259 + 15.609:50 Din od prošlih iskaza = Din 15.868 50. S iskazom ostalih milodara nastavljamo u slijedećem broju. Svim gornjim darovateljima u ime naše sirotinje najsrdačnije zahvaljujemo. Bog im obilato platio! Ugladali se u njih i drugi!

NOVA PUČKA KUHINJA. 16. pr. mj. otvorili smo drugu Pučka Kuhinju u Mensi kraj Katoličkoga Doma, koju vode čč. Sestre Dominikanke. U njoj se može dobiti dobri i obilati objed sa juhom, prismokom, mesom i kruhom za samih Din 5. Tko želi, može uz istu cijenu dobiti i večeru. Za taj objed i večeru treba nabaviti posebne bonove, koje smo u tu svrhu izdali, Bonovi se mogu nabaviti u našoj Kancelariji i u Trafici uz dućan g. Grge Radića.

NAŠA KANCELARIJA nalazi se u Katoličkom Domu (I. kat). Otvorena je svakoga dana od 10—12 sati ujutro i od 6—7 uvečer. Tu se primaju svi milodari u novcu, odjeći, rubenini, obući i hrani te otkupljuju bonovi za objede od Din 5. Istoj neka se prijavljuju i siromasi.

Katolička Karitativna Akcija

Naši dopisi

MURTER *koncem veljače 1932.*
Duhovne vježbe za kat. omladinu

Od 7.—11. t. mj. održane su duhovne vježbe za katoličku omladinu, koja je organizovana u raznim vjerskim društvima. I pobožni vjernici željeli su, da se okoriste razmatranjima vjerskih istina za svoj duhovni napredak, pak su i oni u velikom broju dolazili. I ako su bili pokladni dani, k tome još velika nepogoda vremena, zima, bura i snijeg, ipak je prostrana župska crkva bila uvijek puna omladine i pobožnih vjernika. Vlč. o. Nikola Pasić, konventualac, svojim krasnim pučkim govorom i poletnim mislima, punim duha Božjega, te zgodnim primjerima iz svag-

dašnjega života sve nas je oduševilo za slavu Božju i spas svoje duše.

Ove duhovne vježbe uspjele su izvanredno. To se vidjelo najbolje pri zaključku 11. t. mj., na blagdan Gospe Lurdske, koja se u ovom mjestu od starih vremena časti velikom pobožnošću. U 8 sati ujutro bila je tiha sv. Misa, preko koje je zbor kat. omladine pjevao razne pobožne pjesme. Na skupnu sv. pričest pored organizovane kat. omladine pristupilo je još 350 osoba. Poslije sv. Mise mp. o. Pasić, vidjeć pred sobom kitu nadobudne mladeži oboga spola, mladenačkim oduševljenjem progovorio je pravim zanosom zaključnu riječ i pozvao sve, da ostanu vjerni svojim odlukama, posebno da ostanu do smrti vjerni sv. katoličkoj vjeri, svojoj Crkvi, sv. Ocu Papi i svom biskupu. Uvečer je bila posveta Presvetom Srcu Isusovom i blagoslov sa Presvetim, a na koncu iz hiljada grla zaorila je pjesma posvetnica „Do nebesa“.

Oci i majke pravim veseljem pratili su, kako njihova djeca, sinovi i kćeri, kroz vrijeme sv. duhovnih vježaba pravim zanosom hrle k crkvi, da slušaju riječ Božju i primaju svete sakramente, u kojima traže svoju sreću. Roditelji su ponosni, što su njihova djeca članovi raznih vjerskih društava, jer znadu, da će preko Katoličke Akcije spasiti svoju djecu i uzdržati ih vjerne idealima vjere i naroda.

- j -

Snižene cijene svim cipelama!
Naročito ženskim i dječjim!

U svim fazonama i svim brojevima
uvijek na zalih.

ŠIBENIK SPLIT

Kraljeva ulica 7. A. Kraljeva ulica 7.

Novo otvorena mljekarna ZDRAVLJAK

Mliječni buffet

u Šibeniku u ulici Kr. Tomislava br. 47.
kod crkve sv. Jakova

Preporuča svježe kravlje, punomasno mlijeko, sve vrste vlastitih i inozemnih mliječnih proizvoda uz vrlo solidne cijene.

Vanjske narudžbe obavlja brzo i solidno.

PRVA DALMATINSKA TVORNICA CRKVENIH VOŠTANIH SVIJEĆA NA PARU

LJUBO MANOJLOVIĆ - ŠIBENIK

Izradujem crkvene voštane svijeće svake veličine.

Specijalna izradba svijeća sa naknima iz najbolje vrste „pašarina“.

Iz katoličkoga Šibenika

DESETGODIŠNJICA BISKUPOVANJA NAŠEGA PREUZV. BISKUPA. U subotu 27. pr. mj. navršilo se 10 godina, da je naš preuzv. biskup u Rimu od kardinala Merry del Val a bio posvećen za biskupa. Stolni Kaptol je toga dana u katedrali sv. Jakova priredio svečanu sv. Misu, kojoj je prisustvovalo sve gradsko svjetovno i redovno svećenstvo, a i sam svećar - preuzv. biskup. Sv. Misu je pjevao prepozit preč. don Ivo Ivanović, koji je nakon ove svečane sv. Mise u ime svega svećenstva preuzv. biskupu biranim i zanosnim riječima čestitao njegovu desetgodišnjicu. Preuzv. biskup je nato srdačno zahvalio svom svećenstvu na ovom čestitanju izvjestio ga o svojoj audijenciji kod sv. Oca Pape i njegovoj poruci i blagoslovu.

GODIŠNJICA SMRTI MONS. TRUTE. Na godišnjicu i smrti svoga blagopok. upravitelja Mons. Nikole Tabulov-Trute njegovi harni sjemeništarci odužili su mu se tim, da su 29. pr. mj. u svojoj zavodskoj crkvi za upokoj njegove blage duše priredili svečane zadušnice, koje je otpjevao vlč. don J. Felicinović. Uveče toga dana su održali još skromnu komemoraciju, na kojoj su dvojica klerika u pjesmi iznijeli čuvstva svoje sinovske zahvalnosti svom nezaboravnom upravitelju, a vlč. don Fr. Grandov je u lijepom govoru opisao život pokojnika od najranijih godina do hladnoga groba. Na koncu je preuzv. biskup toplim riječima apelirao na srca svojih sjemeništaraca, da se iz harnosti napram milom pokojniku vježbaju u vrlinama i krepostima, kojima se on toliko odlikovao. — I Stolni Kaptol je istoga dana priredio svečane zadušnice za svoga pok. prepozita u katedrali sv. Jakova. — U utorak 1. t. mj. bile su svečane zadušnice i u rodnom mjestu Zlarinu, kojima su tamošnji vjernici prisustvovali u velikom broju, a i mnogi svećenici i prijatelji iz Šibenika. Otpjevao ih je kanonik preč. don A. Šare, koji je tom prilikom održao u crkvi i toplo spomen-slovo.

ČETVRTA KORIZMENA NEDJELJA. U nedjelju 6. t. mj. je IV. korizmena nedjelja, zvana „Sredoposna“. — Crkva se danas raduje pomilanku djece Božje, jer je priprava izabranih katekumena za sv. krst postigla svoj vrhunac. Izabranicima će biti predano i rastumačeno Vjervanje i „molitva vjernih“ — Oče naš. A i izabranici se raduju, što će doskora ući u Jeruzolim Novoga Zavjeta i primiti sv. pričest. Svi lirski dijelovi današnje sv. Mise odjekuju istom radošću. Evanđelje govori o velikom mnoštvu, koje je Spasitelj naučavao i nahranió ču desno umnožanim hljebom — simbolom presv. Euharistije. U znak radosti, što će izabrani katekumeni doskora primiti sv. pričest, obučen je svećenik u odijelo ružičaste boje. — U Rimu običaje danas sv. Otac Papa blagosloviti zlatnu ružu, koju daje na dar jednoj za Crkvu zaslužnoj vladarskoj osobi. — Može li se tvoja majka, sv. Crkva, radovati tvojem duhovnom napretku? Raduješ li se svome duhovnom preporodu i sjedinjenju sa Spasiteljem?

SASTANAK KATOLIČKIH MUŽEVA. Prošle nedjelje Katolički Muževi održali su svoj redoviti sastanak u Bisk. Dačkom Sjemeništu. Na njemu je umir. učitelj g. Vinko Gospodnetić održao lijepo i zanimivo predavanje: „Što nas vodi do spoznaje vječnih istina?“ Svoja izlaganja potkrijepio je citatima mnogih velikana i dokazao, kako nas sve u svijetu i u životu, ako zaista o tomu razmišljamo, vodi Bogu. Na sastanku se još govorilo o karitativnoj akciji te zaključilo pozvati nekoliko naših istaknutijih govornika, da održe nekoliko apologetskih predavanja u Kat. Domu. Na blagdan sv. Josipa, svoga pokrovitelja, svi će zajednički pristupiti na sv. pričest.

DUHOVNE VJEŽBE U KATEDRALI. U cijeloj četvrtoj korizmenoj nedjelji, t. j. od 7.-12. t. mj., biće u katedrali u 7 sati uvečer propovijedi u formi duhovnih vježbi, kao priprava na vazmenu ispovijed i pričest. Želimo, da se naše građanstvo što bolje okoristi ovim duhovnim vježbama.

PRIREDBA MALIH KRIŽARA. U nedjelju 28. pr. mj. priredili su Mali Križari po prvi put svoju javnu priredbu za svoje roditelje i prijatelje. Dugo su se za nju spremali, da im samo što bolje uspije te da pokažu svojim, što su i koliko oni mogu. Proslav im je održao njihov vođa Križar M. Ljubković istaknuvši u njemu važnost križarske organizacije za svestrani odgoj djece. Pozvao je sve roditelje, da bez ikakve bojazni šalju svoju djecu u križarsku organizaciju, koja će im dati prilike, da u njoj što bolje razviju sve svoje sposobnosti, a u prvom redu odgoje svoj duh. Na programu su bile njihove deklamacije, koje su oni s puno zanosa izveli, dijalog, pa vježba i zatim dvije predstave — sve je to bilo tačno i lijepo izvedeno. Ovom svojom prvom priredbom su naši Mali Križari pokazali, da, i ako su maleni, ipak mogu mnogo da učine. Da je sve to tako lijepo uspjelo te tako zabavilo dječje roditelje, a i ostale prisutne, treba zahvaliti njihovim požrtvovnim vođama K. Županoviću i J. Baljkasu.

RED KORIZMENIH POBOŽNOSTI. Svake nedjelje u 11 1/4 sati ujutro u katedrali korizmena propovijed, a uvečer u 6 sati ruzarij i blagoslov; u crkvi sv. Lovre u 4 1/2 sata popodne „Krunica Gospe Žalosti“. — Svakoga ponedjeljka u 5 sati popodne u dolačkoj župskoj crkvi sv. Križa pjevana pavećernja i blagoslov. — Svakoga utorak u 5 sati popodne u crkvi sv. Ivana pjevana pavećernja i blagoslov. — Svake srijede u 4 1/4 sata popodne u crkvi sv. Duha pjevana pavećernja i blagoslov, a u 7 sati uvečer u katedrali ruzarij, korizmena propovijed i blagoslov. — Svakoga četvrtka u 6 sati uvečer u varoškoj župskoj crkvi pjevana pavećernja, korizmena propovijed i blagoslov. — Svakoga petka u 3 sata popodne u crkvi sv. Luce blagoslov za dobru smrt; u 4 sata popodne u crkvi sv. Lovre „Križni put“; u 7 sati uvečer u katedrali ruzarij, korizmena propovijed i blagoslov. — Svake subote u 5 sati popodne u Novoj crkvi pjevana pavećernja i blagoslov.

DEVETNICA SV. JOSIPA U CRKVI SV. FRANE. Za priprvu na blagdan sv. Josipa, zaručnika Marijina, koji se slavi 19. ožujka, u crkvi sv. Frane držaće se svečana devetnica sa posebnim razmatranjima o Svećevim krepostima pred izloženim Svetotajstvom. U radne dane započeće svake večeri u 6 s., a u nedjelju u 4.30 poslije podne. Razmatranja, koja će se čitati, izdana su u posebnom Vjenčiću, koji se može dobiti u Papirnici G. Radića ili u sakristiji crkve uz cijenu od dln. 2.

KORIZMENA POST I NEMRS. U nedjelju nema ni posta ni nemrsa. U ponedjeljak, utorak, četvrtak i subotu samo je post, a meso je dozvoljeno jesti i na objedu i na večeri. — U srijedu i petak je post i nemrs.

DAROVA NAŠEM LISTU. Jedna plemenita osoba poklonila je u fond našega lista Din 20. Druga plemenita osoba poklonila nam je Din 20, da počasti uspomenu pk. Mons. Nike Tabulov Truta. — Najljepše imž zahvaljujemo.

ZANATSKA ŠKOLA KOD SV. LUCE prima i izrađuje sve vrste ženskih i dječjih haljina po najnovijim žurnalima uz povoljne cijene. — *Uprava.*

Danas je ispustio svoju plemenitu dušu u 89. godini života

Don Blaž Cvitanović

umirovljeni župnik.

Pokrijepljen sv. sakramentima vjere otišao je, da primi platu za svoj mukotrni rad u vinogradu Gospodnjem kroz 48 godina svoga župnikovanja.

Sprovod će dragoga pokojnika biti 26. t. mj. u 4 s. popodne u rodnom mjestu Veli Iž.

Vrijedi kao direktna obavijest.

VELI RAT — VELI IŽ, 25. veljače 1932.

Ožalošćeni:

Don Vladislav, sinovac; Mate, brat; Luce, nevjesta; Venceslav, Bogoslav, i Šime, sinovci; Ivan i Ante, prasinovci.